

holde Bestemmelserne om de Spørgsmaal i Loven, hvis de Herrer overhovedet ville have en Lov. Ville de ingen Lov have, eller vil man lade, som om man nok vil have en Lov, en Lov, der ikke faar videre Betydning, saa er det derimod en anden Sag. Dersom de Herrer's Forslag til § 2 bliver vedtaget, maa jeg saa spørge Dem: hvad bliver Forholdet Andet, end det nu er, og hvorledes er det nu? Har Nogensomhelst Ret til at standse det og det Skib, skjøndt Alle, der se paa Skibet og Belastingen, sige, at det er saaledes overløst, at der er siensynlig Fare ved at sende det ud, og at ialtsald, naar der ikke er det største Sælb forbundet med Seiladsen, som det Skib skal til, saa gaar det galt. Naar et saadant Forhold indtræder, staar man da ikke nu efter den nuværende Lovgivning hjælpeløs? Naar man nu siger: Vi lade dog Mandskabet have Tilladelse til at klage over Belastingen, selv om vi tage dette bort af Loven, saa siger jeg, at deri tager man fejl, thi § 12 og dens Indhold og § 8. og dens Indhold forandres samtidig med dette Forslag, saaledes at Mandskabet heller ikke der har nogen Ret. Det har for mig været det Betænkelige ved denne Sag, at vi overhovedet leve i den Tilstand, at Mandskabet, naar det forhyres ombord paa et Skib, kun har Valget mellem at desertere eller gaa med, uagtet Skibet er overløst; det har ingen anden Udvei, fordi Loven ingen Bestyrelse giver i dette Tilfælde. Den Udtales, der er fremsat om den Fare, som vil være forbunden dermed for Skibsfarten, tror jeg slet ikke paa; thi jeg vil gjerne indrømme, at i de 49 af 50 eller, om man hellere vil, de 99 af 100 Tilfælde vil Loven ikke komme til Anvendelse i de første Aaringer, efter at den er traadt i Kraft, og senere endnu langt sjældnere; men dette, at en Ræder ikke kan være sikker paa, at han kan belaste et Skib, hvorledes han vil, og stille Færeren Valget imellem at øgine sin Post eller gaa med, det, at en Færer, hvis han selv er Ræder, ikke kan gjøre det Samme ligeoverfor Mandskabet, uden at udsætte sig for et isfæle Loven optaget Skjøn, faar en saadan moralsk Betydning, at vi ville som Regel blive fri for saadanne Tilfælde siden. Det vil altsaa kunne styrke Samvittighedsfuldheden i saadanne Forhold, uden i mindste Maade at hindre Sædvanligheden i at lade Skibet i den Grad, som det er hensigtsmæssigt og forsvarligt, altsaa saa fuldt ud, som Søfartens Interesse tillader. Hvilken Fornøielse er der da ogsaa for et Samfund deri, at man ved Belastingen uden Tilsyn skal gaa herunder og lade Formuer forgaa, selv om Assurandørerne betale, sammen med Mennefskvin. De Herrer kunne nu sige, at jeg taler for Matrosen, og jeg taler som Matros — lad gaa, Matrosen er ogsaa et Mennefsk; jeg tror, at det ene Hensyn maa tages med ligesaa vel som det andet. Jeg gjentager, vil man have en Lov om dette Forhold — og det antog jeg, de

Herrer ville, det antog jeg, at dette Folkething vilde, som har presset paa, at denne Kommission blev nedsat, og har længtes efter, at den Kommission, hvis Arbejde har givet Anledning til denne Lov, endelig skulde komme frem med sit Arbejde — og vil man saa dernæst til Svende og sidst kun have en Lov, der omfatter Noget, ja man ved ikke hvad, men egentlig kun Lidt af det, som sigter paa Lovens Miemed, Misbrug i saadanne Søfartsforhold, og som med Hensyn til Spørgsmaalet om Betryggelse for siensynlig Fare for Mennefskvin vil indskrænke sig til det tarveligst Mulige ligeoverfor dette Formaal, ja, hvad er det saa vi have længtes efter i de sex Aar? Med Hensyn til det subsidiære Forslag, som knytter sig til eller staar i en vis Forbindelse med Forslaget under Nr. 2, nemlig Forslaget under Nr. 19, vil jeg ikke stemme derfor nu, men forventer, at, hvis vi komme heldig over Knuden Nr. 2, kunne vi ogsaa faae en Forhandling med den høitærede Minister om Indholdet af §§ 18 og 19 mellem 2den og 3die Behandling, idet der da mulig kunde forandres eller udelæses enkelte af de Specifikationer med Hensyn til Belastingensbestemmelserne, Suvningsbestemmelserne, som findes der. — Jeg har været med til at stille et Forslag under Nr. 3, som jeg kunde ønske blev vedtaget. Jeg vil indrømme, at dette Forslag ikke har faaet en Drøftelse sammen med den høitærede Minister i Udvalget, og det er ikke Andres Skyld end min egen, jeg kan ikke engang sige min og mine Medforslagsstilleres, fordi der var forskellige Oplysninger, jeg havde at indhente, saa at Forslaget blev formuleret temmelig sent; men netop denne Omstændighed gjør, at jeg uden Hensyn til, hvilken Skjæbne dette Forslag faar idag, maa vente, at dette Forslag bliver nærmere forhandlet med Regjeringen. Hvor meget man vil have af de Specifikationer, der her ere nævnte i Forslagets sidste Del, ført til Protokols, skal jeg ganske henstille, ja, endog saa til Instruxer og til nærmere Forhandling med de Bedkommende, som skulle udføre det. Det lægger jeg ingen Vægt paa, det kommer af sig selv gennem Udførelsen og Erfaringen. Jeg paastaar, at det efter den Ordning, de have med Protokollerne paa Skibsregistreringskontoret, vil være overordentlig let at gøre det Dvrigt til; men om man vil tilpligte Bedkommende i den Grad at give Indberetninger, som her er nævnt, henstiller jeg for mit Bedkommende ganske til nærmere Overveielse, og det haaber jeg ogsaa, at Forslagsstillerne ville gjøre, efter hvad vi derom have forhandlet med hinanden. Men jeg siger, at det er nyttigt, at en saadan Overfugt føres fra et sælles Kontor, der egentlig saaledes har ethvert Skibs Historie. Nu har jo allerede ethvert Skib sin Historie i samme Hovedregister med Hensyn til dets Dimensioner, Maaling og deslige. Nu have vi vedtaget i 1875 en Lov om Tilsyn med Dampfartstøier, men